

детаљнијем облику. Чехословачка уставна одредба остала је мало позната јер је Чехословачка после 1918. године, заједно са Федералном Републиком Аустријом, наследила уставни концепт који се састојао од већег броја уставних закона, а тај део чехословачког Устава није увек превођен. Истичући да је предратна Чехословачка била прва, не желимо да кажемо да не признајемо заслуге много ширег и детаљнијег приступа уставном судству у Аустрији, који је био врло брзо признат и прихваћен широм света, како у теорији, тако и у пракси.

Ово је важило до 2009. године, када је Уставни суд Републике Чешке по први пут поништио уставни закон који је усвојио Парламент, због његове неуставности (кршење уставних захтева за надлежност, усвојене процедуре и садржаја уставног акта). Та историјска одлука пресудно је утицала на даљи политички ток, јер је поништила уставни закон, смањивши првобитни мандат Заступничког дома (избори планирани за октобар 2009. године нису одржани, а избори одржани у јуну 2010. године донели су нову поделу политичке власти). Она се подједнако одразила и на положај Уставног суда и његов ауторитет. У политичкој свести изгубила се идеја да се један уставни закон може употребити за регулисање било чега и избећи уставна контрола. Није случајно да су обе земље делимично одреаговале на своје позитивно и негативно искуство са радом Царског суда, као претходником уставног судства. Назив „уставни суд“ био је реакција на дебате вођене у вези са његовим успостављањем још у време Аустроугарске монархије. За време постојања независне државе Словачке, тај концепт је усвојио Уставни сенат у складу са Законом 20/1942 који је донела Скупштина (Сејм) државе Словачке. Међутим, он се није упуштао у практичну примену.

Чехословачка законска одредба била је мало позната и недовољно делотворна. Илустрације ради, током свог постојања између 1921. и 1939. године, чехословачки Уставни суд је обрадио онолико случајева колико данашњи Уставни суд Чешке прими у току само једне недеље. То је био један од разлога зашто Уставни суд није наставио са радом после Другог светског рата, као и зашто је било тешко, приликом израђивања нацрта за чехословачки Устав из 1948. године, аргументовано заступати уставно судство, када се показало да изворна одредба у закону од 1920. године уопште није функционисала. Том приликом победио је концепт да се задатак оцене уставности додели Народној скупштини. Ради целине, додаћу да је до предлога да се установи уставни суд дошло 1948. године. Уставном суду је намењена оцена уставности закона и других правних регулатива, заштита политичких партија од распуштања, разматрање уставних жалби и решавање сукоба о надлежности. Међутим, након смене власти после доласка комунистичке партије фебруара 1948. године, овај предлог није имао великог изгледа на успех. Идеја је ипак наставила да живи у теоретском смислу, а практично је примењена 1968. године, у